

Embede, i Stedet for at det i Virkeligheden burde være et fjerde Rases Embede baade som Stationsforvalter og som Postexpeditor. Derfor har Finansudvalget ment at burde nedsætte disse Lønninger for Postexpeditioner, hvor Forretningen er forbunden med Stationsforvalterbestillingen, til Halvdelen, Kontorudgifterne iberegne, idet det kan forudses, at der ikke vil være nogen væsentlig Merudgift for de paagjældende Stationsforvaltere ved, at de blive Postexpeditorer, end der har været i Forveien, i alt Fald ikke nogen større end ved den foreslaaede Postexpedition i Horslunde. Vi kunne altsaa regne, at naar de have 200 Kr. i Kontorholdsgodtgjørelse og 400 Kr. i Løn, saa maa det anses for et fuldstændigt Nederlag for det forøgede Arbejde, som der derved paalægges dem. Jeg tror at turde sige paa det forhenværende Lønningsudvalgs Vegne, at Medlemmerne af det ville lægge megen Bøgt paa, at Thinget ved dette Forslag og ved et, som vi nu strax skulle omtale, under Telegrafvæsenet, støtter de Bestræbelser, som det i Fjor med meget Eftertryk, men ogsaa med megen Vanskelighed søgte at gøre gjældende lige overfor Indenrigsministeriet og Administrationen i det Hele for at faae Lønningerne nedsatte for saadanne Embeder, hvor flere Bestillinger ere knyttede til hinanden. Vi finde nemlig et lignende Tilfælde under Telegrafvæsenet. Her findes et eieendommeligt Forslag, som gaar ud paa, at da der nu er blevet et Par Stationer ledige i Marstal og Nykjøbing paa Sjælland, bør de sættes i Lighed med, hvad der er bestemt for de Stationer, hvor der er et lignende Antal Telegrammer. Det er en fuldstændig rigtig Grundsaetning, at det bør de, men Spørgsmaalet er, om det er sat rigtigt for de Stationer, med hvilke de sammenlignes. Om disse Stationer gjælder det nemlig, at for dem bør ved Embedsledighed de normerede Godtgjørelser nedsættes, endogaa meget betydelig, og det vil derfor være rigtigt, at vi, saasnart der bliver Ledighed i noget af disse, saa ikke stille dem efter det hidtilværende, men efter de Regler, man for Fremtiden agter at følge.

Hvad Landpostbudene angaar, kan jeg ganske slutte mig til de Duffer, der bleve udtalte af den sidste ærede Taler. Jeg bringer ogsaa Landpostbudenes Stilling som

meget vigtig og tillige som ikke særlig høit lønnet. Men det maa maasse være mig tilladt ligeledes i Tilslutning til, hvad der under Behandlingen af forskellige Forslag i Fjor blev udtalt overfor den ærede Minister, at henstille til den ærede Minister, om det ikke kunde lade sig gøre i større Omfang end hidtil at lade Landpostbudene ombringe Pengebreve og Værdifager. Jeg skal ikke forbyde mig nærmere dertil; den ærede Minister kjender det Ønske fra forrige Samling, og jeg tror ogsaa, at den ærede Minister personlig er tilbøielig til at imødekomme det, saavidt det er muligt, men der er fra forskellige Sider en Utilbøielighed dertil, som det maasse vilde være Ministeren muligt til en vis Grad at overvinde, naar han tog sig alvorlig af dette Spørgsmaal. Det har en meget stor Betydning for Landet, og det er jo i Virkeligheden billigt, naar man lønner Postbudene i Byerne og Postbudene paa Landet, og saa Postbudene i Byerne medbringe alle mulige Sager til Folks Huse, at saa Landpostbudene ogsaa maatte gøre det; men de medbringe kun en Seddel, hvorved Vedkommende underrettes om, at der ligger det eller det til ham paa Posthuset. Begge Slags ere statslønnede Bude, og de Folk, som de besørge Sager til, bør derfor være saa vidt mulig ligestillede. Der er et Punkt, som vistnok flere med mig ere enige i at beklage, og det er, at medens vi ved den sidste Postlønningslov og Postkontorholdslov, ligesom ogsaa paa Finansloven have bevilget meget betydelige Forhøielser af Postmestrenes Lønninger og forbedret deres Kontorhold, baade med Hensyn til Antallet og med Hensyn til Lønningsvilkårene, ikke lidt, og medens man ligeledes paa Finansloven har for Nar har vist sig villig til at udbide Antallet af underordnede Funktionærer, hvis Antal og Løn fastsættes paa Finansloven, væsentlig i Overensstemmelse med Regeringsforslaget, medens man altsaa fra Udvalgenes og Thingets Side har vist sig saa imødekommende som muligt ligeoverfor Postvæsenet, saa har der, efter at disse store Forbedringer i Postvæsenets Stilling ere blevne indførte i de sidste Nar, vist sig en stigende Utilbøielighed til at komme Befolkningen i Møde fra Postvæsenets Side. Jeg skal anføre albeles positive Exempler derpaa. Den ærede Ordfører